

Extract tekst uit:

Winternights 2019: Artistieke voorstellen voor een kwetsbaar testpubliek.

Fransien van der Putt, Theaterkrant 17-12-2019:

Ook eenvoudig en abstract, maar veel concreter en ingrijpender in de uitwerking, is de testopstelling van het nieuwe werk van Johannes Bellinkx, een van de kunstenaars die bij SoAP is aangesloten. *Continuum*, dat in een volgend stadium op Pop Arts zal staan en komende zomer in première gaat, neemt de toeschouwer ook al mee naar een onpeilbaar universum, maar de vanzelfsprekendheid van de hallucinerende ervaring is nu zelf thema. De illusie van één doorgaande beweging, zoals de titel aangeeft, daagt de toeschouwer, die ook hier midden in het werk zit, uit om zich van zijn centrale perspectief bewust te worden dan wel het los te laten.

De encenering is zo minimaal, zo ontdaan van figuratie, zo gericht op een ultra-abstracte landschappelijkheid, dat de toeschouwer niet anders kan dan de eigen, al te menselijke projecties daarin te spiegelen. Waar ik op zeker moment mijn lichaam vergeet en een satelliet word, mij het kind herinner dat in de nacht op de achterbank van de auto half wakend actief haar dromen vormgeeft, of moet denken aan de mensen die de grotten van L'Ascaut herontdekten, bleven anderen zich afvragen hoe Bellinkx en co. de hallucinerende ervaring hadden vormgegeven en wat hun eigen rol daarin nu eigenlijk was. Zo bleek tijdens het nagesprek.

Overgave en illusie, afstand houden dan wel een bepaalde staat van fictie bewust toestaan en daarmee je van je eigen maat en centrale rol als mens bewust worden – Bellinkx manipuleert de voorwaarden voor een ervaring waarin het publiek niet alleen aan zichzelf wordt overgelaten, maar ook bepaalde vragen krijgt voorgelegd.